

CEYHUN BOZKURT

GÜNLÜK

DESTEK YAYINLARI: 1031
EDEBİYAT: 312

CEYHUN BOZKURT / GÜNLÜK

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Kasım 2018
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-509-0

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Nazlı Koçak
Sertifika No. 40200
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/7-B
Zeytinburnu / İstanbul

CEYHUN
BOZKURT

GÜNLÜK

*Biz kendimize güvenmezken,
düşman kudretimizi bizden daha iyi biliyordu.*

*“Kalemimi sen kırdın benim
Oysa sana yazacaklarım vardı
Daha çay içecektik seninle
Deniz kenarında
Sen denizi seyredecektin
Ben de seni...
Kalemimi sen kırdın benim
Oysa sana yazacaklarım vardı
Daha Aşk'tan bahsedecektim sana
Vuslata olan özlemde
Özlem'in öziinden...”*

(Kitaptaki tüm şiirler, ismini vermek istemeyen bir dostumun şiirleridir.)

22 Kasım 2015

“Yorulduunuz mu gençler?”

Telsizden ara ara gelen soluklanma seslerini kesen sözler bunlar olmuştu. Arkasından yine telsizden bir ses geldi...

“Hayır komutanım!”

Sonra bir başkası...

“Yorgunluk mu, ne yorgunluğu komutanım?”

Bir başkası...

“Bu hewaller bizsiz yapamaz komutanım. Onları kucaklamadan dinlenmek yok bize.”

Üsteğmen Koray Akbaş, bulunduğu mevkide tebessüm etti. Beklediği, bildiği yanıtı almanın verdiği bir tebessmd bu. Çünkü hem kendisinin beden olarak yorgun olduğunu biliyordu hem de timindeki askerlerin... Ama bu yorgunluğu hissetme lüksleri olmadığının da farkındaydılar. Tam bunları düşünürken bir mermi kafasının yanından geçti. Kendine duvarı siper etmiş, zaten eğilmişti. Bu mermiden sonra biraz daha eğildi. Atışı yapan, o meçhul terristti.  teröristi iki katlı bir evde sıkıştırmışlardı. Ama başka bir yerden yapılan bu atışlar planlarını bozmuştu. Bir terörist daha vardı. Keskin nişancıysa yanında gzcs de olabiliirdi. Yani gizlenen iki terörist daha. Ama neredeydiler? Henüz bulamamışlardı. Bunu anlamaya çalışıyordu. Bu terörist yüzünden hareket edemez hale gelmişlerdi. Oysa bir an önce buldukları sektördeki teröristleri etkisiz hale getirip, uzun ismi “el yapımı patlayıcı” olan EYP’leri temizlemeleri gerekiyordu. Hatta bir bölümünü aynı anda yapacaklardı. Hem EYP’leri temizleyerek ilerlemeleri hem de teröristlere hücum etmeleri söz konusu olabiliirdi.

Kendisini siper ettiği duvar,  teröristin gizlendiği sektör kodu D-57 olan evin tam karşısında, iki evin arasındaydı. Meçhul teröristin atışlarından cesaret alan üç terörist de atışa başlamışlardı. Mhimmatları boldu.

Koray hem evden gözünü ayırmamaya çalışırken hem de timindeki askerlerle konuşuyordu. Hareketleri telsizle yönlendiriyor, yüksek sesle konuşarak da teröristlerin psikolojisine oynuyordu. Bugün timiyle beraber ikinci operasyon bölgesindeydi.

Yeni bir atış gelmişti. Çok fazla beklemeye zaman yoktu. Őimdilik yaralı veya Şehit vermemişlerdi. Ama bu keskin nişanı büyük tehlikeydi. Ayrıca gecikirlerse sıkıştırdıkları teröristlerin kaçacak bir delikleri olabileceği ihtimalini aklına getiriyordu Koray. Bu nedenle hızlı olmaları gerekiyordu. Ancak bu keskin nişanı ateşi hızlarını kesmişti. Hemen mermilerin geliş yönünü tahmin ederek o teröristi ortaya çıkaracak bir hamle düşündü. Teröristlerin dinleyemeyeceği frekansın kodunu söyledikten sonra bir süre bekledi ve emrini ilettili.

“Arkadaşlar ben saat bir yönündeki sokağa koşacağım. Açısı iyi olanlar, řu ibnenin saklandığı deliği görmeye çalışın.”

Karşıdan arka arkaya telsizden sesler duyuldu.

“Emredersiniz komutanım!”

Arslan Uzman komutanından gelen talimatı duyunca mandala bastı:

“Komutanım ben koşayım siz tespit etmeye çalışın.”

“Olmaz... Bu adam beni gören bir yerde. Seni görmüyor olabilir. Benim hareketlenmem onu da hareketlendirir. Namlu ağız alevini görmeye çalışın.”

“Komutanım çok tehlikeli.”

“Uzatma Arslan. Bu ibneyi bulmalız.”

“Emredersiniz komutanım!”

Sonra koşacağı sokağı gözüyle bir taradı. Çukurlar oluşmuştu. Bu bölgeye geldikleri yönde ydi. Zaten görünmeyen düşmandan ilk atışı oradan ayrıldıktan hemen sonra yemişlerdi.

“Servet, koşacağım bölgedeki EYP’leri daha önce temizlemiş miydik?”

“Evet komutanım, o bölge temiz.”

“Anlaşıldı.”

Biraz bekledikten sonra son bir emir daha verdi.

“Eğer bu ibne beni vurursa komuta Harun Başçavuş’tadır. Anlaşıldı mı?”

Sessizlik oldu. Bu sessizliğin anlamını biliyordu. Herkes duymuştu emri ama kabullenmek istemiyorlardı. Oysa Türk ordusunun da temel kuralları vardı. Bunlardan biri de emrin anlaşıldığının teyit edilmesi idi. Telsizin mandalına bir daha bastı. Vurgulu bir tonda tekrarladı.

“Anlaşıldı mı asker?”

Çok kısa bir sessizlikten sonra tek tek timdeki bütün askerler mandala bastı.

“Anlaşıldı komutanım...”

Son olarak Harun Başçavuş bir kez daha mandala bastı.

“Anlaşıldı komutanım...”

Sonra yeniden bir mandal sesi ve Harun Başçavuş’un sesi duyuldu.

“Allah’a emanet olun komutanım...”

“Hepiniz Allah’a emanet...”

En fazla bir dakika süren ama bir ömür uzunluğundaki bu konuşmalardan sonra Koray steğmen, gözüne kestirdiği sokağa doğru koşusuna başladı. Hedef olmamayı değil, tam tersine teröristin onu görünce hareketlenmesini istiyordu. Yani ucunda şahadet olabilirdi. Bu görev için askerlerini riske atamazdı. Böyle bir emri kimseye veremezdi. Harbiye’de ilk öğrendiklerinden biri

buydu. Komutan her zaman ilk adımı atan, ne atılan olmalıydı. Kurtuluş Savaşı'ndaki Türk kumandanları da böyle yapmıştı. Bu yüzden çok sayıda subay şehit vermiş, subay ve nefer şehit, ordu gazi olmuş, vatani kurtarmıştı. Bu gelenek, Cumhuriyet kurulduktan sonra da hep devam etti. Komutan en ön cephede savaşmıştı: Kore'de, Kıbrıs'ta, Güneydoğu dağlarında... İşte bu nedenle ilk adımı Koray atacaktı. O anda aklına Mine geldi. Sevgilisi, yürek yarası... Mine'nin gözlerini aklına getirdi. mrne mr katan, her baktığında heyecanlandırıcı, derinliğinde kaybolduğu o ela gözleri. Ama Mine'yi hemen aklından çıkarılması gerekiyordu. Kendi kendine espri bile yaptı, "Eğer vurulsam, şehit olana kadar fazlasıyla düşünürüm. Sonra o beni düşünür" diyerek tebessüm etti. Fazla zamanı yoktu. nce sokağa baktı. Sonra ise o an baş başa kaldığı Yaradan'ına bakar gibi gökyüzüne kaldırdı kafasını. Arada hiçbir aracı yoktu. Zaten hep "Kula kulluk etmem" diyerek ibadetini gizlice yapardı. İşte Şimdi de Yaradan'ıyla baş başaydı. "Bismillahirrahmanirrahim!" diyerek bir anda zikzak yaparak koşmaya başladı. Eğilmedi, kendisini göstermeye çalıştı. Sekiz ya da dokuzuncu adımı attığı anda bir silah sesi duydu. Aynı anda sağ kolunda bir ağrı hissetti. Vurulmuş muydu? Bilmiyordu ama duramazdı. Koşmaya devam etti. Hedeflediği sokağa girdiğinde sırtını duvara yasladı. Yere doğru çömeldi. Nefeslenmeye alıştı. Silahını kaldırırken kolundaki sızıyı hatırladı. Yara sızlamıştı. Sağ eliyle silahını bırakmadan sol elini sızlayan sağ kolunun omzuna yakın bölgesine götürürken, başını da o yöne çevirdi. Kamuflejin üstünde az da olsa seçilen kırmızı lekeyi gördü. Vurulmuştu ve çok az da olsa kanaması vardı. Derin olup olmadığını anlamaya çalıştı. Sol eliyle acıya rağmen yarayı kontrol etti. Yara derin değildi. Hatta sıyrıktı. Kurşun kolunda çok az bir yarık açmıştı. Kötü

bir Őey olmadığını anladı. nemli olan amacına ulaŐmıŐ olup olmamalarıydı.

“Beyler görebildiniz mi fareyi?”

nce Harun BaŐcavuş’un sesi duyuldu.

“Göremedim komutanım.”

Sonra sırasıyla diğerleri telsizden konuŐtular.

“Gremedik komutanım. Çok iyi gizlenmiŐ.”

Koray steğmen’in morali bozuldu. Evet keskin niŐancı terörist kendisini çok iyi gizlemiŐti. Muhtemelen Suriye’de öğrendiği taktiği uyguluyordu. Telsizden son olarak Oğuzhan Uzman’ın sesini duydu:

“Komutanım fare çok iyi gizlenmiŐ.”

“Evet Oğuzhan iyi gizlenmiŐ Őerefsiz.”

Umutsuzca dinlemiŐ ve yanıtlamıŐtı uzmanını. Tekrar mandala basıldığını fark etti. KonuŐan yine Oğuzhan’dı:

“Ama ben o fareyi yakaladım komutanım.”

O anda Koray’ın gözlerinin ıŐıđı yeniden yandı. Heyecanlandı, ayağa kalktı.

“Emin misin?”

“Evet komutanım. Sol kolunuzu duvara verip bakarsanız, size göre saat dokuz yönünde yer yer boyaları dökülmüŐ turuncu bir ev var. Sizin sol kolunuzu dayadığınız evden sayarsanız dördüncü sıradaki ev.”

Koray başını uzatıp görmeye çalıştı ama evin cephesini görmesine rağmen açısı yan duvarı görmeye elvermiyordu. Oğuzhan çaprazda olduğu için onun açısı iyiydi. Grememesine rağmen riski almak zorundaydılar.

Bu sırada teyit, o alanı görebilmek için mevki deđiŐtiren Harun BaŐcavuş’tan geldi.

“Komutanım Oğuzhan doğru söylüyor. Orada bir delik var ve açısı atış için uygun.”

“Emin misin Harun?”

“Evet komutanım. Zaten zamanımız daralıyor.”

Koray saatine baktı. Harun Başçavuş haklıydı. Acele etmezlerse diğerlerinin kaçması an meselesiydi. Teröristlerin girdikleri evlerin bazılarının altında tüneller bulunuyordu. Kısıtılan  teröristin bulunduğu evin altında da bu tünellerden olabilirdi. Bu ihtimalin nn kesmek için bir an önce eve girip, kaçma ihtimali olan ıkışları tutup, onları kısıtırmalıydılar. Ondan önce ise bu meçhul nişancıyı halletmeleri gerekiyordu. Söylemesi kolaydı ama hızlıca tuzakları aşıp, keskin nişancıyı indirmek için bir plan yapmalıydı. Oğuzhan keskin nişancıydı. Onun atışlarından çok terörist nasibini almıştı. İzmirliler uzman evi gözlemeye devam ediyordu. Açısı iyiydi.

“Oğuzhan, o deliği tutturabilir misin?”

“Evvel Allah komutanım!”

“Bir atış yap oraya. Tam deliğin içinden geçir mermiyi. Bakalım fare kendini gösterecek mi?”

“Emredersiniz komutanım!”

Dört bilemediniz beş saniyelik bir sessizlikten sonra Oğuzhan’ın 7,62 milimetre namlu çapı olan JMK Bora 12 keskin nişancı tüfeğinden çıkan merminin sesi ınlattı sokağı. Arkasından Oğuzhan’ın o tok sesi inletti ortalığı.

“Ne oldu orospu çocuğu, korktun mu lan?”

Hemen ardından başka bir mermi sesi daha sessizliği bozdu. İşte bu ses, Koray steğmen’in timine sinsice saldıran teröristin tüfeğinden çıkan sesin aynısıydı.

“Komutanım, fare kendini belli etti. Orada!”

Koray steğmen'in karşı sokağa koşmasının ardından sadece belki bir dakika geğmişti. Ama her şey bu bir dakika içinde olmuştu. Sade vatandaşın hiçbir şekilde bilmeyeceği, anlayamayacağı bu süre, JH timleri için adeta bir ömür gibi geçiyordu. Bu anların hissettirdiği yılları mrlarına ekleseler yaşlarını binlerle ifade etmek gerekirdi belki. İşte o anlardan birine daha girişeceklerdi. İki üç dakika içinde o teröristi etkisiz hale getirmeleri gerekiyordu. Bunu yaparken, evde başka terörist ve tuzaklama olup olmadığını da kontrol etmeliydiler. Çünkü içeride başka bir terörist olup, belki de Koray'ın timi yaklaştığında bombalı saldırı yapabiliirdi. Ayrıca yanında gzcs de olabilir-di. Terristin yerinin fark edildiğini bilmesi de olumsuz bir durumdu. Kaabilirdi. Bu yüzden de hızlı hareket edip, onu etkisiz hale getirmeliydiler.

Koray hemen görev dağılımını yaptı. Eve dört kişi gireceklerdi. Kendisi, Arslan, Bertan ve Dünya. Oğuzhan da bölgeyi gözleyecek ve keskin nişancı desteği verecekti. Zaten yeri, diğer evi de görecek şekildeydi. Her operasyonda iyi yer tutar, bölgeye hâkim olurdu. Bu durum, şimdiki gibi birçok operasyonda avantaj sağlamıştı. Harun Başçavuş ile birlikte Kerem, Servet, Boğaç, Orhan ve Cüneyt pozisyonlarını koruyacaktı. Artık harekâat başlamak üzereydi. Koray steğmen sırtını duvara verirken, bir taraftan boş olduğunu bilmesine rağmen karşısındaki evleri gözleyerek hızlı adımlarla ilerlemeye başladı. Timin, pozisyonunu koruyan elemanlarından Oğuzhan ve Servet de açılarına göre, deliğin bulunduğu yeri ateş altına aldı. Böylece eve girecek olan Arslan, Bertan ve Dünya, ateş yemeden evin çevresine koşabildi ve pozisyon aldı. Koray steğmen'in de gelmesinden sonra Bertan gözleriyle yukarıyı kontrol ederken, Koray, Arslan ve Dünya evin içine daldı. Çok dikkatli hareket ediyorlardı. Her

taraf EYP ile tuzaklanmış olabilirdi. Öncelikli hedefleri teröristi veya teröristleri etkisiz hale getirmektir. Merdivenden dikkatli bir Şekilde sırayla yukarı çıkmaya başladılar. İki katlı evin merdivenlerinin ortasına geldiklerinde kapı tarafından Koray'a atış yapılırca hemen pozisyonlarını korudular. "Ya iki kişiler ya da silahını bıraktı kendini korumaya çalışıyor" diye düşündü Koray. Merdiven arasında sıkışmışlardı. Hızlı düşündü ve iki el bombası çıkardı. Yine riske girecekti. Atış yemeyi göze alarak çok kısa bir hamle yapıp hızlı bir Şekilde el bombalarının pimlerini çektiği gibi kapıya doğru fırlattı. Hemen geri dönüp, merdivende zarar gelmeyecek bir pozisyon aldı. Diğerleri de aynı Şekilde pozisyon aldılar. Bombalar, binanın içerisinde patladıkları için büyük gürültü koparmıştı. Kulaklarını kapatmasalar, duymakta zorluk çekecekleri kesindi. Bomba sesi timdeki diğer askerleri de heyecanlandırmıştı. Hemen Harun Başçavuş telsizden "Komutanım iyi misiniz? Durumunuz nedir?" diye sordu. Dumana boğulmuşlardı. İlk anda telsizden gelen sözleri sadece mırıltı gibi duydular. Sonrasında tekrar seslendi Harun Başçavuş. Bunu net bir Şekilde duymuşlardı.

Arslan'ın sesini duydu önce:

"İyiyim komutanım..."

"Bertan, Dünya?"

Arka arkaya onların da sesi geldi:

"Bir Őey yok komutanım..."

"İyiyim komutanım..."

En son Koray telsize yanıt verdi.

"Harun Başçavuş'um iyiyiz. Operasyona devam ediyoruz."

"Tamam komutanım. Allah'a emanet..."

"Eyvallah..."

Merdiven arasındaki cam zaten kırık olduğu için cereyanın etkisiyle duman dağılmış gibiydi. Hemen yukarı adımlamaya başladılar. Ama dikkatli hareket ediyorlardı. Elleri tetikte, silahın namlusu havada, gözleri kapıdaydı. Hızlı bir şekilde içeriye daldılar. Ağız ve burunlarını kapatacak şekilde taktıkları gaz maskesi, dumandan etkilenmelerini etkiliyordu. Arslan kapıyı tekmeleyince önce Koray steğmen, ardından sırasıyla Dünya, Bertan ve Arslan girdiler. Yerde yüzü ve ayağı parçalanmış, vücudunda da yaralar olan biri yatıyordu. Hareketsizdi. lmş olma ihtimali yüksekti. Yanında bir tane Kalaşnikof tüfeği vardı. Tüfeği ayağıyla cesetten uzaklaştırdı Koray.

Sağda bir oda daha vardı. Muhtemelen sokağı gören oda buydu. Karşılarında iki ve solda ise bir kapı bulunuyordu. Hemen bir sıralama belirlediler. Sırasıyla sağdaki kapıdan içeriye girip kontrol etmeye başladılar. Ardından karşılarındaki ve en sonunda da soldaki kapılardan girip odaları kontrol ettiler. Bomboştu. Kaılabilecek bir delik kontrolü. Zaten ikinci kattaydılar. Tnel varsa aşağı kattaydı. Hemen hızlı bir şekilde Bertan'ı yerde yatan teröristin başında bırakarak hızlı bir şekilde aşağıya indiler.

Aynı plandıydı zemin kattaki evin içi. Benzer bir yolla tek tek odaları kontrol ettiler. Karşılarındaki iki odanın sol tarafındaki odanın duvarında ancak bir insanın girebileceği büyüklükte bir delik vardı. Bu deliklerin adı onların gözünde fare deliğiydi ve teröristler bu deliklerden faydalanmayı Suriye'de öğrenmişlerdi. Bu evden keskin nişancı ateşi dışında ateş yememişlerdi. Evin iki katında tek bir terörist olduğuna göre, ya kendileri gelmeden önce tymşlerdi ya da daha önce kullandıkları bir evdi. Bölge-deki sektörlerde temizlik uzun süredir yapılıyordu ve son darbeyi birazdan  teröristin bulunduğu evde vuracaklardı. Böylece ma-

halledeki tüm sektörler temizlenmiş olacaktı. Bunları düşünecek pek vakit yoktu. Sonra inceleme yapabilirlerdi. Tekrar yukarı ıktılar. Bu sırada sağdaki kapıdan içeri giren Dünya odanın penceresinden dışarı başını uzattı ve silahını havaya kaldırdı. Aynı anda Oğuzhan'ın gökyüzündeki sessizliği bozan narası duyuldu.

“Allah'ınıza kurban!”

Bu sefer  teröristin bulunduğu eve döndü Oğuzhan.

“Lan sizin keskin nişancı geberdi! Size geliyoruz. Aın kol-larınızı.”

O evden de bir kadın sesi duyuldu.

“şehit namırın.”

“Ooo hewal karıymış lan.”

Glşmeye başladılar.

Bu arada Koray'ın aklına yerde yatan teröristin yanında neden keskin nişancı tüfeği değil, Kalaşnikof olduğu sorusu takıldı. Bu adam keskin nişancı değil miydi? Değilse keskin nişancı neredeydi? Kaçmış mıydı? Bunları düşüneyim derken vaktin aktığını fark etti. Hızlı bir şekilde sağa sola baktı ama keskin nişancı tüfeği göremedi. “Artık incelemeyi sonra yaparız” diye düşündü. Bölge, kontrolleri altında olduğuna göre teröristlerin bu cesedi alıp kaçma imknları yoktu. Çünkü geldikleri sektörleri hem temizlemişler hem de kontrol ede ede ilerlemişlerdi. Bu evin sırrını ise sonra öğrenmeye karar vermişti. Kobra ağırımışlardı ve ateş desteği alacaklardı. Hemen o evden çıktılar ve eski mevzilerine doğru koştular.

“Komutanım ellerinize sağlık.”

“Eyvallah başavuşum...”

Arkadaşları da bağırıyordu.

“Helal size komutanım! Helal yiğitler!”

Dördü de mevzilerine dönmüştü. Topu topu beş dakika içinde sanki saatler gibi geçen bir operasyon yapmışlardı. Artık D-57 sektöründeki eve yoğunlaşabilirlerdi. Evin bahçesi vardı. En tehlikeli operasyon alanlarından biri buydu. Genelde EYP’leri yoğun bir şekilde bahçeye gömerler. Bu nedenle timler bir yandan operasyon yürütürken öbür yandan EYP temizliği yapardı. Bir keresinde böyle bir eve yapılan operasyon sabahtan akşamın geç saatlerine kadar sürmüştü. Onları yoran EYP’ler olmuş, sadece bahçeden yüze yakın EYP temizlemişlerdi. Bir ev tüm günlerini almıştı. Tecrbeliydiler ama EYP, küçümsemeyi cezalandıran etkili ve sinsi bir düşmandı. Yüz tanesini bulursun, ama birini ıskalarsan onlarca kayıp verebilirsin. O yüzden her defasında sanki ilk kez temizliyormuşsun gibi dikkatli hareket etmek gerekiyordu. Pozisyonları iyiydi. Keskin nişancı bozmasa çoktan bitirebilirlerdi bu operasyonu. O devreden çıktığına göre artık EYP’lere kafa yorma zamanı gelmişti. Oğuzhan’ın yeri de iyiydi. Bölgeye hâkimdi. Bulunduğu yer, mahallede yıkılmayan tek yapıydı. Sık sık terörist atışına maruz kalan bir minareydi ve yer yer delikler olsa da sağlam kalmıştı. Yüzlerce yıllık bir caminin minaresi olduğu belliydi. Zaten Oğuzhan da deneyimliydi ve kendini sağlama almıştı.

“Oğuzhan bahçeyi görebiliyor musun?”

“Görüyorum komutanım.”

“Var mı köstebek yuvası?”

“Bazı yerlerde delikler var. Temiz görünmüyor.”

Harun avuş araya girdi.

“Komutanım ateş desteği almakta fayda var.”

Koray kısa bir süre düşündü.

“Kobra ne zaman gelecek?”

“Birazdan burada olur komutanım. “

Konuşmayı tanıdık bir ses kesti. Uzaktan Kobra aracının sesi geliyordu. Yaklaşıyordu. Kobra'nın gelmesi demek destek timlerinin de yaklaşması demekti. Kobra tipi zırlı muharebe araçları meskn mahal operasyonlarında çok işe yarıyordu. Kobra gelerek tam da hedefteki teröristlerin bulunduğu evin karşısında durdu. Koray, hedef sektörün karşısındaki tek katlı evin girişini kendisine siper eden Servet ve Boğaç'a telsizden emir verdi:

“Kobra'nın arkasında mevzilenin.”

Emri ikiletmediler. Harun Başçavuş'un “Şimdi!” emriyle Servet ve Boğaç Kobra'nın arkasına koştu.

O sırada Koray sokağa baktı. Yapayalnız hissetti kendini. Kendini derken, yanındaki arkadaşlarıyla beraber yalnızca askerler vardı zaten. Bir de kıstırdıkları üç terörist. Oysa iki sektör geriye takviye timler gelmişti. Ön tarafta da Kobra vardı. Hatta müşterek harekât olduğu için bir Polis Özel Harekât timi de desteğe geliyordu. Ama yine de yapayalnız hissetti. Sokakta vatandaş olmayınca ıssız görünüyordu her yer. Terristleri düşündü, “Hep bunların yüzünden” diye geçirdi aklından. Sinirlenmişti. Vatandaşsız sokak mı olurdu? Sokakların nefesi, sesi, kalbi insandı. Onlar olmayınca sokaklar kalbi atmayan insan bedenine dönüyordu. Soğuk, hissiz, sessiz, duygusuz, renksiz... Ölü... Artık eve girme vakti girmişti. Ateş emrini verdi.

Kobra, teröristlerin bulunduğu katı yoğun ateş altına almıştı. Binada üç teröristin olduğunu tespit etmişlerdi. Biri kadındı. Diğerlerini bilmiyorlardı. Kobra ateşiyle birlikte Oğuzhan daha rahat hareket eder olmuş, nokta atışı yapmak için sabırsızlanıyordu. Pozisyonunu almıştı. Hatta gülerken, “Kobra ateşi kes